

menter i forslaget, man godt kan sætte spørgsmålstegn ved, for hvor er domstolene?

Der burde også fra Venstres og De Konservatives side være helt rene linjer, hvor man sagde: Jamen det er rigtigt, at der kommer flere og flere eksempler på, at store børn og unge mennesker begår en grov forbrydelse. Derfor skal samfundet kunne skride ind, og selvfølgelig skal det være retssystemet, som er med i det her.

Det her har altså elementer af en form for samfundstjeneste og tvangsfjernelser, fordi det er de sociale myndigheder, der skal gribe ind, og det er altså faktisk betænkeligt.

Jeg vil ikke bruge et ord, som er meget gængs i den den almindelige debat, men lad mig sige, at der skal være rene linjer. Og det er det, jeg synes Dansk Folkeparti har i forhold til det her, hvor vi siger, at vi ønsker at nedsætte den kriminelle lavalder, men det forslag kommer til behandling senere, og så kan vi forholde os til det.

Jeg står ved, at vi støtter det her forslag, men det, man gør fra Venstres og De Konservatives side, er altså ikke hundrede procent korrekt. Det burde måske nok være vigtigt i en debat som denne her, som mange gange kan dele Folketinget, at der rent ud sagt er rene linjer. Og vi synes, at der i V's og K's forslag mere og mere lægges op til, at det er de sociale myndigheder, der skal have mulighed for at gribe ind, og at retsvæsenet er helt ude af billedet. Det er ikke helt fair. Men o.k., vi støtter forslaget og tager den anden debat senere.

Line Barfod (EL):

Dansk Folkeparti har, som vi har hørt, været fremme med forslag om at sænke den kriminelle lavalder. Nu følger Venstre og De Konservative så trop og foreslår, at der skal indføres en række straffesanktioner over for børn fra 12 år og opefter.

Det er en uhyggelig udvikling, at politikerne nu vil til at straffe børn i stedet for at beskytte dem. Statistikken viser, at børn og unge laver kriminalitet; det er der ingen tvivl om. Men på samme måde som man må spørge, hvorfor Jeppe drak, så må man også spørge, hvorfor børn og unge begår kriminalitet, for at finde løsningen på, hvad der kan gøres for at forebygge denne kriminalitet.

Det mener vi ikke forslagsstillerne overhovedet kommer i nærheden af med det her forslag.

V og K har skrevet en kur uden at kende sygdommens årsager, og det går naturligvis galt.

Hvad er problemet, når børn og unge laver kriminalitet? Det er et råb om hjælp, som forslagsstillerne skriver i bemærkningerne. Men det er et råb om hjælp, om opmærksomhed fra voksne, i et stadig mere følelseskoldt samfund, som i høj grad bygger på ideologien om at være sig selv nok.

Derfor er det ikke så underligt, at det er V og K, der kommer med sådan et forslag. Denne her ideologi gennemsyner hele den borgerlige samfundsofattelse, og så bliver vi naturligvis også præsenteret for et forslag til løsninger af samfundets problemer, der er lige så kolde som det samfund, de er udsprunget af.

Venstre og De Konservative kalder det godt nok socialretlige sanktioner. Men det er sanktioner fra det strafferetlige system, når det er samfundstjeneste og ungdomskontrakter, de foreslår. Og som flere har været inde på, så vil der for børnene oven i købet ikke være de retsgarantier, som der er i straffesystemet.

Hvis en person over 15 år skal pålægges en sanktion, så foregår det normalt ved en domstol, og først efter at retten er nået frem til, at han er skyldig, kan han så pålægges en sanktion. Men hvis sanktionen skal pålægges inden for det socialretlige system, så er det ikke domstolene, der skal tage stilling til, om barnet er skyldigt i den forbrydelse, man mistænker det for, eller hvilken sanktion barnet skal idømmes.

Hvis et barn i dag begår nogle handlinger, der ville være kriminelle, hvis de var blevet udført af en voksen, så kan de sociale myndigheder iværksætte foranstaltninger for at hjælpe såvel barnet som familien for at forebygge, at barnet fortsætter med denne kriminalitet. Men alt for mange steder afsættes der ikke de nødvendige ressourcer til det sociale arbejde.

Venstre og De Konservative skriver i bemærkningerne: »Samfundet må ikke svigte børn, som er blevet svigtet af deres forældre!«. Det er vi fra Enhedslistens side fuldstændig enige i. Men problemet er, at forældrene, hele familien, i alt for mange tilfælde er blevet svigtet af samfundet. Hvis Venstre og De Konservative virkelig mener det alvorligt med en forebyggende indsats over for ungdomskriminalitet, så handler det først og fremmest om langt bedre forhold for børnefamilierne.

Det hænger ikke sammen med, at de samme partier er positive over for regeringens forslag om at skære ned på boligstøtten til børnefamili-